

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. Eugeniu Carada, nr. 3, Sector 3, București

Telefon +40-21-312.71.01 Fax: +40-21-312.49.21 Internet: <http://www.avp.ro> E-mail: avp@avp.ro

Cabinet ministru
Ombudsman

Nr. 6716/2010

AVOCATUL POPORULUI
REGISTRATURĂ GENERALĂ
IEȘIRE Nr. 6716 / 7.10.2010

Stimată doamnă președinte,

Cererea dumneavoastră prin care ați solicitat Avocatului Poporului să sesizeze Curtea Constituțională cu privire la neconstituționalitatea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale*, a fost înregistrată la instituția Avocatul Poporului sub nr. 6716 din 30 iunie 2010. Am examinat cu atenție argumentele dumneavoastră și am constatat că acestea se referă, în principal, la următoarele aspecte:

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 aduce atingere art. 139 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege. Totodată, precizați că potrivit art. 4 din Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acesta se modifică și se completează numai prin lege, promovată de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia, iar orice modificare sau completare intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege. Astfel, se consideră că măsurile instituite prin actul normativ criticat intră în contradicție cu prevederile constituționale și înfrânge predictibilitatea legilor prin înlăturarea anteriorității măsurilor fiscale.

2. Motivarea folosită în vederea promovării actului normativ criticat este făcută „cu invocarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, fără a se releva faptul că acestea nu pot fundamenta singular motivarea actului normativ criticat, în absența dispoziției art. 115 alin. (6) din Constituție”, iar drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție sunt grav afectate prin măsuri neconstituționale.

Față de cele de mai sus, precizăm următoarele:

1. Referitor la pretinsa atingere adusă art. 139 alin. (1) din Legea fundamentală, prin adoptarea unei ordonanțe de urgență a Guvernului care cuprinde reglementări în domeniul impozitelor și taxelor, menționăm că textul constituțional amintit consacră **regula stabilirii impozitelor și taxelor pentru bugetul de stat și bugetul asigurărilor sociale de stat numai prin acte ce au forța juridică a legii**, pentru a face distincția de **impozitele și taxele locale care se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii** (potrivit alin. (2) al aceluiași text constituțional). În acest sens, jurisprudența Curții Constituționale a reținut că termenul „*numai*” dorește să bareze posibilitatea stabilirii de impozite și taxe pentru bugetul de stat, prin acte inferioare, ca forță juridică, legii, cum sunt hotărârile Guvernului, care se emit „pentru organizarea executării legilor”, în conformitate cu art. 108 alin. (2) din Constituție (Decizia nr. 5/1992 a Curții Constituționale).

Referitor la art. 4 alin. (1) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acesta reprezintă un text de principiu ce consfințește regula modificării și completării sale cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare. Excepții de la această regulă sunt permise chiar prin art. 115 alin. (4) din Constituție: *“Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu mai poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora”*. Prin urmare, situația extraordinară a cărei reglementare nu mai poate fi amânată constituie esența și justificarea acestei măsuri.

În cazul de față, în preambulul actului normativ criticat se menționează că nivelul veniturilor bugetare a fost profund afectat de criza economică și financiară. Astfel, fiind sarcina statului să găsească soluții pentru contracararea efectelor acestor crize, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 „pentru realizarea unui echilibru între nivelul veniturilor și cel al cheltuielilor, corelat cu obiectivele macroeconomice, ținând seama de faptul că nepromovarea acestui act normativ ar avea drept consecințe negative creșterea deficitului bugetar”. **Determinarea situațiilor extraordinare pentru emiterea ordonanței de urgență aparține Guvernului, Parlamentul urmând să valideze sau să invalideze reglementările juridice introduse pe această cale în ordinea de drept** (Decizia nr. 65/1995 a Curții Constituționale).

2. Referitor la critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2010, în raport cu art. 115 alin. (6) din Constituție, apreciem că nu sunt afectate drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție.

În acord cu exigențele constituționale stabilite de art. 115 alin. (5), intrarea în vigoare a ordonanței de urgență este condiționată de *depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență.*

Sub acest aspect, rezolvarea problemei sesizate revine **Parlamentului, care exercită controlul ordonanțelor cu care a fost sesizat prin aprobarea sau respingerea lor printr-o lege, în conformitate cu art. 115 alin. (7) din Legea Fundamentală.**

Față de cererea formulată, nu au fost identificate temeiuri care să justifice sesizarea Curții Constituționale de către instituția Avocatul Poporului, pe calea unei excepții de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale.

Fără îndoială, persoanele care apreciază că li s-au încălcat drepturi, libertăți sau interese legitime se pot adresa justiției, în condițiile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, iar, în cadrul procesului pot să invoce excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale menționate.

Cu aleasă considerație,

Avocatul Poporului

Prof. univ. dr. Ioan MÉRARE

București, 5 iulie 2010

**Doamnei Mona Maria Pivniceru, președinte
Asociația Magistratilor din România**